

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΙΣΜΑΤΑ

Αἱ ἐφημερίδες αἵνε γεμάται, πλημμυρισμέναι αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀπὸ βουλευμάτων. Μόλις παύση ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἐνὸς ἀρχίζει ἄλλο καὶ ἑπὶ ἄλλο. Ἀπὸ προχθὲς οἱ κκ. Βούλγαρης, Ἀμπελᾶς καὶ Φωτωμάρας εἶνε οἱ καλλίτεροι συνεργάται τῶν Ἀθηναϊκῶν φύλλων.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ ὅτι προμηθεύουν ὕλην εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ καύμένα τὰ βουλευματα εἶνε καὶ τόσον ὑγιεινὰ! Μεταξὺ τῶν καλλιτέρων προφυλακτικῶν κατὰ τῶν ἀκαθάρτων ἐνθυμιάσεων πρέπει νὰ καταλεχθῶσι μετὰ τὸ φανεῖον καὶ τὴν ἀμυνίαν αὐτά.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ὑγιεινῆς, ἃς ἐνθυμηθῶμεν καὶ τὴν ἀπειλοῦσαν πάλιν ἡμᾶς χολέραν. Ἐκ τῶν ἀπαρτιτῶν μέσων πρὸς ἀποσώσιν αὐτῆς, ἃτινα σκέπτεται νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ἐν τῇ πόλει ἡ κυβέρνησις, πρέπει νὰ εἶνε ὁ καθαρισμὸς τῶν ἰδιωτικῶν βόθρων, ἡ κατάργησις τῶν γυναικοζυθοπωλείων, ἡ ἐξαφάνισις τῶν δημοσίων οὐρητηρίων καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν μεσιτῶν, τῶν κληρικῶν καὶ τῶν παυσανιῶν.

Ἐπίσης αὐστηρῶς πρέπει ν' ἀπαγορευθῶσι καὶ αἱ περὶ τοῦ τρισυνθέτου φλογεραὶ συζητήσεις τῶν μακρακιστῶν. Τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας ἀπειλοῦνται ὑπὸ ἀποπληξίας ἀναγινώσκοντα ἐν μέσῳ Ἰουνίῳ τὰς διαμαρτυρήσεις τῶν ἀποχωρησάντων κληρικῶν ἐν διπλοῖς φύλλοις τοῦ Αἰῶνος.

Καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἀπροκαλύπτους καταγγελίας ὅλου τοῦ τύπου καὶ τῶν μετόχων ὁ κ. Σκουλούδης μένει ἀκαταδίωκτος καὶ αἱ διαταχθεῖσαι ἀνακρίσεις σταματοῦν καὶ οἱ νομομαθεῖς μας δὲν ἀποφασίζουν νὰ βγάλουν γνωμοδότησιν καὶ αἱ μετοχαὶ ὑφούνται εἰς τὰ 40 πρᾶγμα! Καὶ ἔπειτα δὲν πιστεύουν εἰς τὰ θαύματα, καθὼς λέγει καὶ ὁ Ἀλτμάγερ τοῦ Φάουστ.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐγράφομεν καὶ ἄλλοτε ὅτι αἱ Ἀθηναὶ ὁμοιάζουν κόλιν, εἰς ἣν ἐπέδραμον οἱ ἐχθροὶ καὶ προσπαθοῦν διὰ παντὸς μέσου νὰ ἐπιφέρουν τὴν ἐξόντωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν, εἶνε ἐν πλήρει ἀληθείᾳ πάλιν τῶρα. Αἱ ὁδοὶ εἶνε ἀνάστατοι, ἡ ἀκαθαρσία κυριαρχεῖ παντοῦ, αἱ οἰκοδομαὶ μένουσιν ἡμιτελεῖς, τὰ οἰκόπεδα ἀπεριτέλιστα, τὰ δένδρα τῶν πλατειῶν καὶ τῶν δρόμων ὁσημέραι ὀλιγοστεύουν θραυόμενα, αἱ πυρκαϊαὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ἀπειλεῖται καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ ἱποσιδηροδρόμου μας. Καθημέραν ἀναγγέλλεται ὅτι δοκοὶ καὶ πέτραι ἐτέθησαν εἰς τὰς γραμμὰς του καὶ ἐκτροχιάσεις συνέβησαν. Καὶ ὅλα αὐτὰ τείνουν ν' ἀποδείξουν τὸ ἀληθές ὡς ἡ ἀλήθεια ἀξίωμα ὅτι ὁ πολιτισμὸς δὲν ἐπιβάλλεται διὰ μιᾶς καὶ διὰ τῆς βίας, ἀλλ' ἔρχεται φυσικὰ καὶ διὰ τοῦ χρόνου.

Ἐν τῷ τελευταίῳ ἐκδοθέντι παραρτήματι τοῦ Annuaire τοῦ ἐρευνεοῦ καλλιτεχνικοῦ Salon τῶν Παρισίων εὑρηται καὶ σχεδια-

γράμμα τοῦ κ. H. Rondel παριστῶν δὴθεν τὸν ἡμέτερον πρωτοπυργὸν μετ' οἰκισμὸν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας δεξιᾶς ἄκρας, ὅπερ δίδει ἀκριβῶς εἰς τὴν ὅλην εἰκόνα ὅψιν παιγνιογράφου. Πιστὸν ἀντίγραφον αὐτῆς εὐοίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ γ' σελίδι. Δὲν δύναμεθα ὁμῶς νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν λήπην καὶ τὴν ἀπορίαν ἡμῶν δὲ τὴν ἐπίμονον ἀτυχίαν ἣτις καταδιώκει τὸν κ. Τρικούπην ὅσκις πρόκειται νὰ τῷ ἀποδοθῶσι τιμὰ μεγάλην ἡδρόνῃ μὴ δύναται νὰ ἀπολαύσῃ αὐτὸν ποτὲ ὑπὸ τὴν ἀληθῆ μορφήν του. Ἄλλοτε εἰκονιζόμενος ὑπὸ δημοσιογράφου παρεβλήθη πρὸς διευθυντὴν θεάτρου κωμειδυλλίων. Ἡδὴ δὲ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ γαλλικοῦ κοινοῦ ἐπάνω-κάτω ὡς Φάντες τῆς Κούπας.

Ὁ Ἀμποῦ γράφων ποτὲ τὴν ἐπιθεώρησιν ἄλλου τινὸς Salon καὶ φθὰς πρὸ ἀγάματος τοῦ ἡμετέρου γλύπτου Κόσσου ἄξιον-τος ὅτι παριστᾷ ἓνα ἐκ τῶν φιλελλήνων ἀνεφώνησεν: Ἰδοὺ εἰς τί ἐκτίθεται κανεὶς ὅταν εἶνε φιλέλλην! Τὴν παρατήρησιν ταύτην τοῦ εὐφυοῦς συγγραφέως ἐνθύμισεν ἡμῖν ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Rondel.

Συνήθως οἱ ἀποτυγχάνοντες εἴτε εἰς διαγωνισμοὺς εἴτε εἰς ἐκλογὰς εἴτε εἰς ἐξετάσεις πάντοτε συναποφέρουν μικράν τινα θλίψιν καὶ βεβαίως δὲν γίνεται τοῦτο δι' αὐτοὺς ἀφορμὴ γέλωτος. Ἀλλ' ἡ τελευταία ἀποτυχία τοῦ Σουρῆ εἰς τὰς χάριν διδασκαλικοῦ πτυχίου ἐξετάσεις του ἔγεινε πρωτοτύπως αἰτία νὰ διακόψῃ τὴν ξηρὴν μονοτονίαν τῶν καθημερινῶν φύλλων ἐν φαιδρὸν ἐξάστιχον αὐτοῦ τοῦ φίλου ποιητοῦ ὁμοιομόρφως εἰς ὅλας καταχωρισθὲν καὶ ἀναγγέλλον ἐἰς τὸ πανελλήνιον τὸ λυπηρὸν γεγονός. Ἡ ἰουδαϊκότης τῶν ἐξετάσεων γινομένων κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ὑπὸ μυρίους περιορισμοὺς καὶ αὐστηρότητας δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ κρίνωμεν ἂν ἐξ ἀκράτου μόνον ζήλου πρὸς τὸ καθήκον οἱ κκ. καθηγηταὶ ἐφάνησαν πρὸς αὐτὸν τόσον ἀτεγκτοί. Ἀλλ' ὅπως ὁποτε τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ εὐρίσκομεν καὶ ἡμεῖς πολὺ εὐχάριστον ὑπὸ μίαν ἔποψιν διότι ὁ Σουρῆς ἀποκρουσθεὶς τῶν κόλπων τῆς γηραιᾶς φιλολογίας τῶν κκ. Σεμιτέλου καὶ Φιντικλέους, εἰς οὓς πρὸς στιγμὴν ἐπεθύμησε νὰ κρύψῃ τὴν φαιδρὴν ὑπαρξίν του, θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς γνωρίμου αὐτῷ χαριέσσης ἐλαφρᾶς φιλολογίας, ἣς εἶνε ὁ ἐπιφανέστερος ἱσὺς ἀντιπρόσωπος.

Ἀπάντησις

εἰς τὸν Μ. τῆς «Νέας Ἐφημερίδος».

«Ἄν καὶ ἀρχαῖα Γαλλικὰ ὁ Μ... μοῦ ἀραδειάζῃ, ποῦ εἶναι γιὰ μετάφρασι μόνον τοῦ Καζάζη, ἐν τούτοις ἐπροσπάθησα καὶ ἐγὼ ἐπάνω κάτω νὰ βγάλω τέτοιο νόημα ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ του:

«Ἄν τῆς τρελλῆς νεότητος ἐξέδευα τοὺς χρόνους εἰς τὸ ν' ἀκούω τοὺς γλυκεῖς τοῦ Σεμιτέλου τόνους, ἂν πῆγαίνα ἱστοῦ Φιντικλὴ συνὰ τὰς παραδόσεις, ἂν γέμιζα τῆς τσέπαις μου καὶ ἐγὼ μὲ σημειώσεις, ἂν καρφωνόμουν βλακωδῶς ἑστὰ ὑπροστινὰ θρανία, ἂν τὸν Σπανὸ ἂν ἔπαινε καὶ ἐμὲ μετρομανία, καὶ ἂν πάντοτε μὲ σχόλια ἐσκότωνα τὴν ὥρα, ἴσως θὰ ἤμουν πρὸ μωρὸς ἀφ' ὅτι εἶμαι τώρα».

Αὐτὰ καὶ ἄλλα, φίλε Μ... καὶ ἂν σοῦ ξαναῤῥέσῃ, μὲ τὸν ὀνόμα σου τὸ σωστὸ ξεπροβάλε ἑστὴ μέση.

ΣΟΥΡΗΣ